

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra VENUS ET DRAMATISK DIGT (1841)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 246. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207704900272/facsimile.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Ved jer Nølen gav I Alle —
 Et desmindre jeg forlader;
 Dog forstaae mig, paa det Vilkaar,
 At vort Bytte mig tilfaader.
 Billighed det høit forlanger:
 I er unge, og af Blomster
 Vøxer Nok for Jer i Verden,
 Medens mig, den gamle Gubbe,
 Glæden fattig kun tilmaales.
 Klogskab vil det; thi hvorledes
 Skal de To vi Mange dele,
 Saa ei Ufred det forvolder?
 Retfærd endelig det kræver;
 Thi foruden Brøde staaer jeg,
 Mens ved Eders Skyld vi tabte
 Frugterne af Dagens Gjerning.
 Nok af Grunde har jeg givet —
 Silg, hvad svarer I derpaa?

ACTOR gjør Tegn til MELLAGEN.

Nu, lad gaae!

JÆGERNE. Lad gaae! Lad gaae!

MIMAS. Det var talt som brave Venner.
 Før mig Fangerne da frem!

Man sætter sig i Græsset; HVÆDDENE, som skjule Ansigtet i Hænderne, stilles frem
 for ham.

MIMAS. See, hvor Frygten kuer dem.
 Nærm Jer uden Angst, I Sødel
 Vær ei hange nu, Smaa piger!
 Det er mig, den gamle Mimas,
 Som for Eders Skjæbne raader.
 Det er Ingen af de løse,
 De forfløine Ungersvende,
 Som I Grund har til at frygte.
 Det en Otding er som taler;
 Det en Mand er, som ei dyrker
 Venus blot, men og Diana.
 Hav blot Tillid til min Alder!
 Jeg kun Venskab nu forlanger,
 Kjærlighed mod Tiden kommer.
 Men jert Aasyn lad mig skue!
 Lad mig see de milde Øine,
 See de røde Rosensløber!
 Slaa mig ud de bløde Arme,
 Før mit Hoved snart en Vugge!
 Bøi Jer over mig, I Sødel
 Pilen lig, der staaer ved Kilden,